

Грухъ, грухъ, грухъ —
отъ съседитѣ дочухъ,
че сте търсили слугинче
да знай сждове да мие
и да чисти локви и помия.

Грухъ, грухъ, грухъ —
има ли отъ мене тукъ
по-добъръ чистачъ, кажете —
моля, где сж сждоветѣ,
я ги тукъ при мене донесете!

Ще ги лъсна и изтрия
като майсторъ калайджия,
а на двора, що да крия,
нѣма дия да оставя,
ни отъ локви, ни помия.

Който само понадникне
презъ стобора и ще викне —
възхитенъ и очарованъ:
„На чистача славенъ брава,
двойна плата заслужава!“

Пазарете менъ, бре хора,
да изчистя бързо двора,
че Великденъ приближава
за миене, за чистене —
време вече не остава....

Георги Костакевъ.

КАПКА

Върху малкитѣ тревии,
върху синитѣ цвѣтя,
въ мойтѣ бисерни очици
се оглежда пролѣтѣта.

Азъ съмъ малка и лжчиста,
бистра пролѣтна сълза.
Дървеса, цвѣтя и листа
пиятъ моята роса.

Мойта майка е земята,
моятъ татко е дъжда,
който ходи надъ нивята,
надъ ливади и бразди.

Щомъ изгѣе ясно слънце
надъ обширнитѣ поля,
всѣко стръкче, всѣко зрънце
ме поглъща съсъ уста.

Димитъръ Гундовъ.